

Vi støtter som sagt forslaget og heraf følger, at vi afviser B 85, der foreslår, at Danmark ikke tilpasser dansk ret efter EF-Domstolen.

Formanden:

Tak til hr. Søren Pind. Så er det fru Karen Hækkerup som ordfører.

Karen Hækkerup (S):

Socialdemokraterne deler opfattelsen af, at det her lovforslag i virkeligheden er en ærgerlig ændring af loven. Men når det er sagt, så er det også en god forbedring af nugældende regler, fordi den EF-dom, der jo er kommet, har sagt, at vi skal lave om på den måde, vi laver tingene på i dag.

Derfor støtter vi dette lovforslag, selv om vi erkender, at det er en forringelse, der finder sted i forlængelse af lovforslaget. Men omvendt er det altså hyklerisk at ville blive ved med ikke at tage de påbud, der kommer fra EU-retten, alvorligt, når nu vi har forpligtet os til at være med. Ministerens lov er således på den ene side et forsøg på at ændre den danske lov om produktansvar, så den ikke bliver traktatstridig, og på den anden side et forsøg på at bibeholde vigtige elementer, bl.a. mellemløsthandleransvaret og omvendt bevisbyrde.

Vi støtter de ændringer, der er lagt op til, og synes, at de ser meget fornuftige ud. Selv om vi altså erkender, at det er en ærgerlig lov, er den dog en forbedring af det, der er gældende p.t., efter at dommen er faldet.

Formanden:

Tak til fru Karen Hækkerup. Og så er det hr. Morten Messerschmidt som ordfører.

Morten Messerschmidt (DF):

Der tales meget om EF-Domstolens virke i disse dage, måneder og år. Der går næsten ikke en uge, uden at vi står over for en debat om, hvordan EF-Domstolen virker, om, hvad det er for nogle beslutninger, den træffer, og om, hvorvidt det overhovedet er en domstol, som bør fungere på den måde, den gør, i et demokratisk samfund.

Kl. 11.20

Ja, forleden dag diskuterede vi miljødommen, hvor EF-Domstolen på en fuldstændig illegitim måde har ændret på traktaternes sammensætning. Vi har stået over for EF-Domstolens meget aktivistiske linje, når det kommer til landenes muligheder for at agere internationalt. Og nu

står vi altså over for en ny sag, hvor EF-Domstolen har overtruffet de demokratiske regeringers ønsker og viljer.

Sagen er jo, at der i det her direktiv, i produktansvarsdirektivet, er en fuldstændig klokkeklar erklæring fra det ministerrådsmøde, hvor man endelig vedtog produktansvarsdirektivet tilbage i slutningen af 1980'erne; en fuldstændig klokkeklar erklæring, hvor samtlige medlemslande giver Danmark ret til at opretholde et mellemløsthandleransvar byggende på det, der hedder objektivt grundlag.

Alle regeringer er enige. Alligevel går EF-Domstolen så ind nu og sidder den erklæring overhørig og fortolker direktivet i den retning, som EF-Domstolen synes, fuldstændig uafhængigt af at EF-Domstolen intet folkeligt mandat har, ingen demokratisk legitimitet har. Med andre ord ser vi her endnu et eksempel på, at EF-Domstolen sætter det politiske element, den demokratiske del af EU ud af spil og gennemtrumfer sin egen dagsorden.

Det er dybt beklageligt, både for demokratiet og sandelig også for forbrugerne. For det er jo i sidste ende forbrugerne, som vil få en forringet retssikkerhed, det er forbrugerne, der nu skal bruge penge og ressourcer på at bevise, at de rent faktisk har ret, hvor det før i tiden var langt lettere at få ret, hvis man var blevet syg, hvis man havde lidt skade – tingskade, personskaade – på grund af et defekt produkt, man havde købt.

Det er den retstilstand, som nu bliver forringet af EU, af EF-Domstolen. Og det er den retstilstand, som vi nu skal reagere på, hvad angår dansk ret.

Man tager jo meget fejl, hvis man tror, at der ikke i dansk ret eksisterede produktansvarsregler inden 1989. Der har eksisteret produktansvarsregler og ansvarsregler inden for det privatretlige område i masser af år. De har bare ikke været kodificeret af Folketinget, de har bygget på retspraksis. De har bygget på regler, der ud fra erstatningsretlige principper har været udviklet af domstolene igennem årtier. Og på den måde har vi faktisk i Danmark haft en lang juridisk tradition for at sikre danske forbrugeres rettigheder.

I det beslutningsforslag, som Dansk Folkeparti har fremsat, B 85, nævner jeg en række af de sager, ligesom jeg citerer fra professor Lookofskys »Lærebog i obligationsret I«, anden udgave, 2005, hvoraf det meget klart fremgår, at ikke nok med, at vi altid har haft produktan-